

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 8/1935 i anledning av landstingsmannen Petter Westbergs m.fl:s motion om ändring av 1 § i Ålands landstings den 7 maj 1923 utfärdade beslut om ändrad lydelse av 1 § i fiskeristadgan av den 23 juli 1902.

Landstinget, som i ärendet fått emottaga lagutskottets betänkande N:o 8/1935, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

Vid behandlingen av föreliggande motion har en betydande minoritet inom stora utskottet gjort gällande, hurusom det år 1923 tillkomma förbudet mot fiske med storryssa, vilket etablerades i syfte att göra slut på det då för tiden av utom landskapet bosatta fiskare bedrivna rovfisket, har haft en mycket god effekt. Bland annat har en betydande ökning av sikstammen i landskapets vatten kunnat iakttagas. Denna minoritet har fördenskull icke velat genom upphävande av ifrågavarande förbud äventyra den nu gällande lagens goda verkningar men å andra sidan ej heller motsatt sig motionärernas syftemål att bereda fiskarbefolkningen lättnad i deras utkomstmöjligheter under en ekonomiskt brydsam tid, med anledning varav förslag framställets om ärendets hänskjutande till landskapsnämnden för ytterligare beredning med ändamål att landstinget i sinom tid finge sig förelagt ett förslag, som vore ägnat såväl att säkerställa de olika fiskarternas fortbestånd i landskapets vatten som fiskarbefolkningens berättigade anspråk på möjligheter till inkomstbringande fiske. Stora utskottets majoritet, som med beklagande konstaterat, hurusom den i gällande lag landskapsnämnden tillagda rättigheten att medgiva undantagstillstånd till fiske med i lagen omnämnda fiskeverk icke kunnat i större utsträckning än som skett utnyttjas, och fattar likväl lagutskottets motivering och förslag särskilt med fäst avseende därå, att ärendets behandling ej bör fördröjas genom remiss till landskapsnämnden för ytterligare beredning.

Med hänsyn härtill får stora utskottet vördsamt föreslå, att landstinget måtte antaga nedanstående förslag till

"L a n d s k a p s l a g
om ändring av 1 § i Ålands landstings den 7 maj 1923 utfärdade beslut om ändrad lydelse av 1 § i fiskeristadgan av

den 23 juli 1902.

I Kap.

Om laga fiskesätt.

§ 1.

Fiske må ej bedrivas med användande av:

- a) spräng- eller giftiga eller bedövande ämnen;
- b) ljuster, hake, pilk, eller annat fisken utifrån sådana de redskap;
- c) redskap, som i sin helhet eller till någon del är gjort av väv, ävensom på längden bunden eller så telnad not eller annat rörligt garnredskap, att avståndet emellan knutarna å övre telen nämnvärt över- eller understiger måt stolpens längd;
- d) redskap eller annan fångstinrättning av garn, metall, spjålar, spön, rot, bast, näver eller annat dylikt med mindre öppningar än här nedan om varje slag säges,
- e) För den händelse fiske med storryssja eller annat med botten försett redskap, som med avseende å därtill hörande armar eller till någon del i övrigt är högre än en meter, befinnes menligt för fiskstammens förökning och fortbestånd må landskapsnämnden för viss tid och för visst vattenområde förbjuda användandet av dylikt fångstredskap.

Mariehamn den 28 februari 1935.

På stora utskottets vägnar:

Karl Reg. Helin

H. F. Raustrom

I ärendets behandling hava deltagit ordföranden Helin samt medlemmarna Bertell, Forsberg, Holmström, Höglund, Jansson, Lundberg, Nordberg, Påvals och Söderlund.